

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 29 Μαΐου 1944

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 114

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Ν. 1451. Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. καὶ ἄλλων τινῶν φορολογικῶν διατάξεων. 1

Κανονιστικὰ Διατάγματα

Περὶ ἰδρύσεως ἐνορίας ἐν τῇ Κοινότητι Καλῶν Νερῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. 2

Περὶ καθορισμοῦ μηνιαίου χορηγήματος ἐξωτ. γραφείων Γεν. Δ/σεως Σιδηρῶν καὶ Αὐτ/των Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. 3

Περὶ ἐγκρίσεως σχεδιαγραμμάτων κτηματογραφήσεως ἀκινήτου περιουσίας Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων. 4

Περὶ ἀναθέσεως ἐπιβλέψεως ὑλοτομίας τμημάτων δάσους Βαρβάρας εἰς Δ/ρχεῖον Λαγκαδά. 5

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

Διορθώσεις ἡμαρτημένων εἰς τὸν ὄργανισμόν διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ δι' ὑποτροφίας νέων καταλειφθέντος κληροδοτήματος Ἰακώβου Κοντοράκη. 6

Διορθώσεις ἡμαρτημένων εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 1381 Νόμον. 1

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1451.

Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ φορολογίας κληρονομιῶν κλπ. καὶ ἄλλων τινῶν φορολογικῶν διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπερραίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ νόμου 1641)1919 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«1. Τὰ ἐκ λαχειοφόρων ὁμολογιῶν καὶ ἐκ λαχείων κέρδη ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνουν τὰς δραχμὰς 1000, πολλαπλασιάζονται ἐπὶ τὸν συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς κληρώσεως, ὑπόκεινται εἰς φόρον 10 % ἐπὶ τοῦ πέραν τοῦ πολλαπλασίου τούτου τῶν 1000 δραχμ. ποσού.

2. Αἱ ἐν τῷ πρῶτῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ νόμου 1641)1919 λέξεις «μὴ δυναμένου ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 5000» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «μὴ δυναμένου ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 2.000.000 δραχμῶν».

3. Τὴν θέσιν τῆς διὰ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 5420)1932 καταργηθείσης παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ νόμου 1641)1919 καταλαμβάνει ἡ ἐξῆς παράγραφος.

«β. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου παραβόλου ὡς ἴσου πρὸς τὸ

δέκατον τοῦ συνόλου τῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἐπιτροπῆς καταλογισθέντων εἰς τὸν ἐφεστέοντα φόρου καὶ τελῶν ἀρχικῶν καὶ προσθέτων, ἐπὶ ὑποθέσεων ἐφ' ὧν μετὰ τὴν ἰσχύιν τοῦ νόμου 300)1943 ὁ υπολογισμὸς τοῦ φόρου γίνεται ἔσσει τῶν διὰ τοῦ νόμου τούτου τροποποιηθεισῶν διατάξεων, λαμβάνεται τὸ ὡς ἄνω σύνολον τῶν ἐφεστέων φόρου καὶ τελῶν, πολλαπλασιάζομενον ἐπὶ τὸν κατὰ τὴν παραγράφον 3 τοῦ ἄρθρου 13 συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐφέσεως.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκήσις ἐφέσεως ὅταν τὸ βεβαιωτέον ποσὸν τοῦ φόρου καὶ τελῶν ἀρχικῶν καὶ προσθετῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 1000 δραχμὰς, πρὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ αὐτῶν ἐπὶ τὸν κατὰ τὴν παραγράφον 3 τοῦ ἄρθρου 13 συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως, ἐπὶ δὲ τῶν ὑποθέσεων τῶν διαπομένων ὑπὸ τῶν πρὸ τοῦ νόμου 350)1943 διατάξεων, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκήσις ἐφέσεως ὅταν τὸ ἀμφισβητούμενον ποσὸν δημοσίου φόρου καὶ τελῶν ἀρχικῶν καὶ προσθετῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 300.000 δραχμὰς.

Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκήσις ἐφέσεως καὶ διὰ ποσὸν φόρου καὶ τελῶν ἀρχικῶν καὶ προσθετῶν κατώτερον τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὀριζομένου διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους :

α) Δι' ὑπέρβασιν καθηκόντων ἢ ἀναρμοδιότητα τῆς ἐκδόσεως τὴν ἀπόφασιν Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

β) Διὰ κακὴν σύνθεσιν αὐτῆς.

γ) Διὰ παραβάσιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας.

καὶ δ) Δι' ἐσφαλμένην ἐρμηνείαν ἢ πλημμελεῖ ἐφαρμογὴν τοῦ διέποντος τὴν ἐπίδικον σχέσιν νόμου».

4. Αἱ ἐν τέλει τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ νόμου 1641)1919 λέξεις «καὶ τὸ ὅποιον πρόστιμον ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 5000 δραχμῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «καὶ τὸ ὅποιον πρόστιμον ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 250.000 δραχμῶν».

5. Αἱ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ νόμου 1641)1919 λέξεις «εἰς πρόστιμον δραχμῶν 100 μέχρι 5000» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον δραχμῶν 100.000».

Αἱ ἐν τῇ τετάρτῃ παραγράφῳ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 57 τοῦ νόμου 1641)1919 λέξεις «εἰς πρόστιμον δραχμῶν 500—20.000» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον δραχμῶν 250.000».

6. Ἡ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ νόμου 1641)1919, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1527)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος φράσις ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 1000 διὰ ἐκάστην παράβασιν ἀντικαθίστανται διὰ τῆς φράσεως «ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 100.000 δραχμῶν δι' ἐκάστην παράβασιν».

7. Τὸ ἄρθρον 59 τοῦ νόμου 1641)1919 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ἄρθρον 59.— Οἱ παραβαίνοντες τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου τούτου ὑποχρεώσεις τῶν ἢ ἑλλειπῶς εκπληροῦντες αὐτὰς ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν 200.000,

Οἱ παραβαίνοντες ἢ ἑλλειπῶς εκπληροῦντες τὰς κατὰ τὸ

άρθρον 53 υποχρεώσεις των υπόκεινται εις πρόστιμον τουλάχιστον 100.000 δραχμών. Εις τὸ αὐτὸ δὲ πρόστιμον υπόκεινται καὶ οἱ, καίπερ υποχρεούμενοι μὴ προσάγοντες τῷ συμβολαιογράφῳ τὸ ἐν άρθρῳ 51 παράρ. 1 ἐδάφ. β' πιστοποιητικὸν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦτου ὁριζουμένης προθεσμίας»

8. Αἱ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ άρθρου 61 τοῦ νόμου 1641)1919 λέξεις «εἰς πρόστιμον δραχμῶν 100—1000» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «εἰς πρόστιμον τουλάχιστον 100.000 δραχμῶν»

9. Ὅπου εἰς διατάξεις τοῦ νόμου 1641)1919 τροποποιουμένης ἢ μὴ διὰ τοῦ παρόντος ὁρίζονται κατωτάτα ὅρια προστίμων, ὡς ἀνωτάτα ὅρια αὐτῶν δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι μέχρι τοῦ εἰκοσαπλασίου τῶν κατὰ περίπτωσιν κατωτάτων ὁρίων, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καὶ ὅς τὰ πρόστιμα ἐξαρτῶνται καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, ὅποτε δὲν ἰσχύει ὁ περιορισμὸς τοῦ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἀνωτάτου ὁρίου αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 350)1943 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«2. Αἱ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 31 τοῦ Νόμου 1641 λέξεις «παραβόλου ἐκ δραχμῶν 100» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «παραβόλου ἐκ δραχμῶν δέκα χιλιάδων».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 350)1943 μετὰ τὴν πρώτην παράγραφον τίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«2. Ἡ μέχρι τοῦδε παράγραφος 1 τοῦ άρθρου 34 τοῦ Νόμου 1641 λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 2».

Ἡ ἐν τῷ αὐτῷ άρθρῳ 3 τοῦ Νόμου 350)1943 μέχρι τοῦδε δευτέρα παράγραφος αὐτοῦ λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 3

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ άρθρου 10 τοῦ Νόμου 350)1943 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«3. Ὅπου εἰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 ἢ εἰς διατάξεις ἄλλων νόμων σχετικῶν μὲ τὴν φορολογίαν τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, μὴ τροποποιουμένης διὰ τοῦ παρόντος Νόμου, γίνεταί μιν ἐκ δραχμῶν, ὡς τοιαῦται νοοῦνται δραχμαί, οἷαι παρίσταντο πρὸ τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζουμένης χρήσεως συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως».

4. Αἱ ἐν τέλει τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 8 τοῦ άρθρου 9 τοῦ Νόμου 350)1943 λέξεις «ἐλήφθη ἡ υποβληθεῖσα εἰς τὸν φόρον τοῦ 1641 Νόμου τιμὴ κτήσεως ἢ» διαγράφονται.

5. Ἡ παράγραφος 9 τοῦ άρθρου 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 350)1943 Νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς τεσσάρων παραγράφων :

«9. Διὰ τὴν περὶ τῆς αἱ παραграфοὶ 5—8 τοῦ παρόντος άρθρου ἐκκαθάρισιν, τὸ βάσει τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων κατεβλήθη ἢ βεβαιωθὲν πρὸς εἰσπραξίν ποσὸν φόρου καὶ τελῶν διαιρεῖται διὰ τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας ἰσχύοντος συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως καὶ τὸ ἐκ τῆς τοιαύτης διαιρέσεως προκύπτον ποσὸν συγκρίνεται πρὸς τὸ ἀναλογεῖν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ άρθρου 13 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Βάσει τῆς τοιαύτης συγκρίσεως α) ἐὰν προκύπτῃ ἐπὶ ἑλαττοῦ βεβαιωθείς φόρος καὶ τέλη, ἐνεργεῖται συμπληρωματικὴ βεβαίωσις τῆς διαφορᾶς εἰς δραχμάς, ὡς προκύπτουσιν αὐταὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου τροποποιουμένου άρθρου 13 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 καὶ β) ἐὰν προκύπτῃ ἐπὶ πλέον βεβαιωθείς φόρος καὶ τέλη, ἐνεργεῖται ἐκπτώσις τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος ἢ ἐπιστροφὴ τοῦ ἐπὶ πλέον κατεβλήθέντος ποσοῦ εἰς δραχμάς οἷαι ἐβεβαιώθησαν, πολλαπλασιαζομένης πρὸς τοῦτο τῆς ἐκ τῆς κατὰ τὰ ὡς ἄνω συγκρίσεως προκυπτούσης ὡς ἐπὶ πλέον βεβαιωθείσης διαφορᾶς, ἐπὶ τὸν συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας.

10. Διὰ τὴν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἐκπτώσιν ἢ ἐπιστροφὴν ἐπὶ υποθέσεων ἐφ' ὧν τὸ βάσει τῶν μέχρι τοῦδε διατάξεων τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 βεβαιωθὲν ποσὸν φόρου καὶ τελῶν κατεβλήθη ὁλοσχερῶς, ἐὰν ἀπὸ τῆς ἐνδείξεως

τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐντεῦθεν ἐγένοντο καταβολαὶ βάσει οἰκώσεως ἢ οἰουρήποτε ἄλλου τίτλου τὸ κατεβλήθη ἐν τούτῳ ποσὸν φόρου καὶ τελῶν διαιρεῖται διὰ τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως καὶ τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως ταύτης συν τῇ προσυγκρίσει εἰς αὐτὸ καὶ τοῦ τυχόν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατεβληθέντος ποσοῦ, οἰρημένου διὰ τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως, συγκρίνεται πρὸς τὸ προκύπτον κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 13 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

11. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος άρθρου υποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ἐφ' ὧν ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη ὑπελογίσθησαν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919, ὡς εἶχον αὐταὶ πρὸ τῆς τροποποιήσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐβεβαιώθησαν πρὸς εἰσπραξίν ἐν ὧν ἢ εἰς δόσεις, τὸ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁφειλόμενον ποσὸν φόρου καὶ τελῶν διὰ τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐκκαθάρισιν, ἐκπίπτειται οἰκῶν ἐπὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ ἀγτιστοιχῶς ἐνεργεῖται βεβαίωσις τοῦ κατὰ τὴν ἐναρξίν ὡσαύτως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁφειλόμενου ποσοῦ εἰς τὸ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου προκύπτον ποσὸν φόρου καὶ τελῶν.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν υποθέσεων καταβολαὶ φόρου καὶ τελῶν ἐναντι βεβαιωθέντων ποσῶν βάσει τῶν πρὸ τῆς τροποποιήσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου διατάξεων τοῦ Νόμου 1641)1919 γενόμεναι τυχόν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐντεῦθεν λαμβάνονται εἰς μείωσιν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδαφίον βεβαιωτέου φόρου καὶ τελῶν, διαιρουμένου πρὸς τοῦτο τοῦ κατεβλήθέντος ποσοῦ διὰ τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως.

12. Ἐξαιρετικῶς ὅπου κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζουμένων πρόκειται νὰ χωρήσῃ ἐπιστροφὴ φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς, κατεβληθέντων ἐν χρόνῳ κατ' ὃν ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 παρ. 3 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου, καθορισθησάμενος συντελεστὴς ὑπερτιμῆσεως διὰ τὸν χρόνον τῆς γενομένης πληρωμῆς εἶναι ἄνωτερος τοῦ ἰσχύοντος τοιοῦτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιστροφῆς, τὸ ἐπιστρεπτέον ποσὸν φόρου καὶ τελῶν ἐξευρίσκεται ἀφ' οὗ πρῶτον διαιρεθὲν τὸ προκύπτον ὡς ἐπὶ πλέον κατεβλήθη ἐν ποσὸν φόρου καὶ τελῶν εἰς δραχμάς οἷαι κατεβλήθησαν, διὰ τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως καὶ εἶτα τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως ταύτης πολλαπλασιασθῇ ἐπὶ τὸν συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ φόρου καὶ τελῶν.

Ὡς χρόνος ἐπιστροφῆς ἐν προκειμένῳ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εἰρημένου συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως, λογίζεται ὁ χρόνος τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως τοῦ δικαίου μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν τῆς αἰτουμένης ἐπιστροφῆς».

6. Ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2—5 τοῦ παρόντος άρθρου ἀρχεταὶ ἀφ' ἧς ἤρξατο καὶ ἡ ἰσχύς τοῦ νόμου 350)1943.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ άρθρου 6 τοῦ νόμου 350)1943 νέαν συμφωνίαν τῷ άρθρῳ 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐκκαθάρισιν τοῦ φόρου καὶ τελῶν ἐπὶ υποθέσεων δι' ὧς ἐνεχειρίσθησαν δηλώσεις καὶ δὲν ἐξεδότησαν εἰσέτι πράξεις, ἢ ἐκκαθάρισιν τοῦ φόρου καὶ τελῶν γίνεται βάσει τῆς δηλωθείσης ἀξίας τῆς ἐπικαρπίας, ἐπιφυλαττομένου εἰς μὲν τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον τοῦ δικαίου τοῦ ἐλέγχου αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν φορολογούμενον τοῦ δικαίου ἵνα διὰ τροποποιητικῆς δηλώσεως, ὑποβαλλομένης ἐντὸς τῆς ἐν άρθρῳ 18 τοῦ νόμου 350)1943 προθεσμίας δηλώσῃ τὴν ἀξίαν τῆς ἐπικαρπίας βάσει τῶν ἐν τῷ άρθρῳ 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου 350)1943 στοιχείων.

Ἡ δηλώσις αὕτη δέον νὰ συνοδεύηται καὶ μὲ τὰς κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδαφίον τῆς παραγράφου 8 τοῦ άρθρου 9 τοῦ νόμου

350)1943 πιστοποιήσεις, βάσει δὲ τῆς δηλώσεως ταύτης ἐνεργεῖται ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον 9 ἐκκαθάρισις.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων διὰ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἰδίου ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 350)1943 νέαν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐκκαθάρισιν τοῦ φόρου καὶ τελῶν, ἐὰν ἐξεδόθησαν πράξεις ἢ ἀποφάσεις τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων καθορίζονται τὴν ἀξίαν τῆς ἐπικαρπίας ἀκινήτων ἢ κινήτων ἀξιών βάσει τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 350)1943 διατάξεων τοῦ 1641)1919 νόμου, ἐφ' ὅσον μὲν αἱ πράξεις κατέστησαν ὁριστικαὶ δικαιοῦσαι ὁ φορολογούμενος ν' ἀσκήσῃ προσφυγὴν ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ νόμου 1641)1919 Ἐπιτροπῆς ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, διὰ μόνον τὸν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 350)1943 ὑπολογισμὸν τῆς ἀξίας τῆς ἐπικαρπίας καὶ τοῦ ἐπὶ ταύτης φόρου, ἐφ' ὅσον δ' ἐπὶ ἀσκήσεως προσφυγῆς ἐξεδόθησαν ἀποφάσεις τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, αἱ ἀποφάσεις αὗται, διὰ μόνον ὡσαύτως τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 350)1943 ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν ὑπὸ τῶν ἐκδόντων αὐτάς δικαστηρίων, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ φορολογούμενου ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ τῆς Ἐπιτροπῆς προσφυγὴν ἐπὶ ἀσκήθησόντων κατὰ ὁριστικῶν πράξεων προσφυγῶν καὶ τὰ φορολογικὰ δικαστήρια ἐπὶ ἐκδοθεῖσιν ἀποφάσεων, ὧν ἤθελε ζητηθῇ ἡ ἀναθεώρησις, δικαιοῦνται νὰ καθορίσωσι τὴν φορολογητέαν ἀξίαν τῆς ἐπικαρπίας βάσει τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ νόμου 350)1943 στοιχείων, προβαίνοντα εἰς πᾶσαν ἀναγκαίαν πρὸς τοῦτο ἐρευναν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουσι τὰ φορολογικὰ δικαστήρια καὶ ἐπὶ ἐκρημνῶν ἐνώπιον αὐτῶν ἐνδίκων μέσων διὰ τὴν περίπτωσιν ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 350)1943 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ἄρθρον 4.

1. Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ὀριζομένων ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου 1641)1919, ὡς ἡ παράγραφος αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 350)1943, ἐὰν εἰς κληρονομίαν ἢ κληροδοσίαν, ἢ δωρεάν ἢ προίκα περιλαμβανῶνται καὶ μετρητὰ ἢ ἀπαιτήσεις εἰς δραχμὰς, ὁ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1641)1919, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 350)43, προκύπτων φόρος καὶ τέλη, καθ' ὃ μέρος ἀναλογούσιν ἐπὶ τῶν μετρητῶν καὶ ἀπαιτήσεων, ἀνέγονται διὰ τὴν πληρωμὴν των εἰς πολλαπλάσιον βάσει τοῦ συντ.) τοῦ ὑπερτιμῆσεως τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας, ἐκτὸς ἐὰν ὁ συντελεστὴς ὑπερτιμῆσεως τοῦ χρόνου τῆς πληρωμῆς εἶναι μικρότερος τοῦ ἰσχύοντος τοιούτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας, ὅποτε διὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀναγνώσιν λαμβάνεται ὁ συντελεστὴς ὑπερτιμῆσεως τοῦ χρόνου τῆς πληρωμῆς.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν ὡσαύτως τῶν ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου 1641)1919 ὀριζομένων, ἐὰν εἰς κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεάν ἢ προίκαν διαπομέναν ὑπὸ τοῦ νόμου 350)1943 περιλαμβάνονται καὶ περιουσιακὰ στοιχεία ἄλλα πλὴν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένων, ὧν ἀπεξενώθη ὁ φορολογούμενος μετὰ τὴν κατὰ κληρονομίαν κλπ. κτῆσιν λόγῳ μεταβιβάσεως ἐπ' ἀνταλλάγματι, ἢ κατὰ δωρεάν ἐν ζωῇ ἢ προίκα ἢ λόγῳ καταστροφῆς ἢ ἀπωλείας, ἐφαρμόζεται διὰ τὴν ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1943 καὶ ἐντεῦθεν πληρωμὴν τοῦ εἰς τὰ περιουσιακὰ ταῦτα στοιχεῖα ἀναλογούντος φόρου καὶ τελῶν ὁ συντελεστὴς ὑπερτιμῆσεως ὁ ἰσχύων κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἀπεξενώθη τούτων ὁ φορολογούμενος, ἢ ἄλλος συντελεστὴς ἀνώτερος τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, ἐκτὸς ἐὰν ὁ συντελεστὴς ὑπερτιμῆσεως τοῦ χρόνου τῆς πληρωμῆς εἶναι μικρότερος, ὅποτε λαμβάνεται ὁ συντελεστὴς οὗτος.

3. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 ρύθμισις τοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου καὶ τελῶν συντελεστοῦ ὑπερτιμῆ-

σεως ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ συνοδευμένη ὑπὸ τῶν ἀρρεθικτικῶν στοιχείων τῆς αἰτουμένης ρυθμίσεως.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1641)1919, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 350)1943 Ἐπιτροπῆς ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διεπουδῶν τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην διατάξεων, πλὴν τοῦ ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1641)1919 (ὡς ἐτροποποιήθη τοῦτο διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 350)1943) περιορισμοῦ τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς, ὅστις διὰ τὴν περὶ τῆς τὸ παρὸν ἄρθρον ἐργασίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, δὲν ἰσχύει.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν τῷ καθορισμῷ τοῦ ἐφαρμοστέου διὰ τὴν πληρωμὴν συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως δικαιούται νὰ ἐξετάσῃ καὶ κρίνῃ πάντα τὰ συμβάλλοντα εἰς τοῦτο περιστατικὰ εἴτι δὲ καὶ ἐὰν τὸ προῖον τυχὸν ρευστοποιήσεως τῶν περὶ ὧν ἡ ἀνωτέρω παράγραφος 2 περιουσιακῶν στοιχείων ἐπενδύθη εἰς ἄλλα περιουσιακὰ ἀντικείμενα δικαιολογούντα τὴν ἐφαρμογὴν συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως ἀνωτέρου τοῦ ἰσχύοντος τοιούτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ρευστοποιήσεως.

4. Ἐὰν μέχρις ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἤθελε πληρωθῇ ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 περιουσιακῶν στοιχείων φόρος καὶ τέλη με συντελεστὴν ἀνώτερον τοῦ ἐπὶ τῇ αὐτῇ παραγράφῳ ὀριζομένου, ἐπιστρέφεται τὸ ἐπὶ πλεόν καταβληθέν ποσὸν ἐφ' ὅσον ἤθελε γίνεαι δεκτὴ ἡ ἐφαρμογὴ συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως μικρότερου τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὴν γενομένην πληρωμὴν.

5. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπόφασις καθορισμοῦ κατὰ περίπτωσιν συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως μικρότερου τοῦ ἰσχύοντος τοιούτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς, ἰσχύει μόνον ἐφ' ὅσον ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου καὶ τελῶν ἤθελε γίνεαι ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἐνδιαφερομένον τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Καταβαλλομένου μέρους τοῦ φόρου καὶ τελῶν ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ἐφαρμόζεται ὁ διὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεως καθορισθεὶς συντελεστὴς ὑπερτιμῆσεως μόνον διὰ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ φόρου καὶ τελῶν, διὰ δὲ τὴν πληρωμὴν τοῦ υπολοίπου ἐφαρμόζεται ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ νόμου 1641)1919 συντελεστὴς ὑπερτιμῆσεως, ὁ ἰσχύων κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς.

6. Ἡ ἰσχύς τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀρ' τῆς ἡρῆατο ἡ ἰσχύς τοῦ νόμου 350)1943

Ἄρθρον 5.

Προκειμένου περὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν γεννηθειῶν μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1941 καὶ διεπομένων ὑπὸ τῶν πρὸ τοῦ νόμου 350)1943 διατάξεων τοῦ νόμου 1641)1919, δύναται νὰ μὴ ἐπιδιώκηται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφέρου ἡ κτῆσις τίτλου πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἐκ τοῦ ἐλέγχου προκύπτοντος φόρου καὶ τελῶν, ἐὰν τὸ ὅμοιον τοῦ βεβαιωτέου ποσοῦ κυρίου φόρου καὶ τελῶν δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 20.000 δραχμὰς δι' ἑκάστον κληρονόμον ἢ κληροδόχον ἢ δι' ἑκάστην δωρεάν ἢ προίκα.

Ἐπίσης δύναται νὰ μὴ ἐνεργῇται βεβαίωσις τοῦ ἐκ τοῦ ἐλέγχου ἢ τῆς ἐκκαθαρίσεως προκύπτοντος φόρου καὶ τελῶν ἐπὶ ὑποθέσεων γεννηθειῶν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεῦθεν, ἢ γεννηθειῶν πρότερον, ὧν ὅμως ἀνεβάλλετο ἡ φορολογία κατὰ τὴν ἐνέπνευσεν εἰς τὴν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεῦθεν περίσθον, ἐφ' ὅσον τὸ ὅμοιον τοῦ βεβαιωτέου ποσοῦ κυρίου φόρου καὶ τελῶν ὅπερ ἤθελε προσκύψει κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1641)1919, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ νόμου 350)1943, δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς πεντακοσίας δι' ἑκάστον κληρονόμον ἢ κληροδόχον, ἢ δι' ἑκάστην δωρεάν ἢ προίκα.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν τὸ δεύτερον ἐδαφίον τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐὰν ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 350)1943 ἐκκαθαρίσεως ἤθελε προκύψῃ ἐπιστρεπτέον ποσὸν φόρου καὶ τελῶν μὴ ὑπερβαίνον δι' ἑκάστον κληρονόμον ἢ κληροδόχον ἢ δι' ἑκάστην δωρεάν ἢ προίκα τὰς δραχμὰς

500 πρὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ αὐτῶν ἐπὶ τὸν κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ άρθρου 13 τοῦ νόμου 1641)1919, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 350)1943, συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως δὲν ἐνεργεῖται ἐπιστροφὴ φόρου τούτου.

Ἄρθρον 6.

1. Διαρκούσης τῆς γενικῆς ἐμπολέμου περιόδου δύναται κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ἐν τῷ άρθρῳ 51 τοῦ νόμου 1641)1919 ὀριζομένων, νὰ συνταχθῇ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος ἀκινήτου περιελθόντος κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεάν ἢ προίκα καὶ ἄνευ προσαρτήσεως παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ συνταχθέν μενὸν συμβόλαιον τῶν ἐν τῷ αὐτῷ άρθρῳ 51 πιστοποιητικῶν : α') ἐὰν ἡ ἔδρα τοῦ συντάσσοντος τὸ συμβόλαιον συμβολαιογράφου εἶναι μακρὰν τῆς ἔδρας τοῦ κατὰ τὸν νόμον 1641)1919 ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ β') ἐὰν ὁ συμβολαιογράφος πεισθῇ ὑπὸ ἀτομικὴν του εὐθύνην, ἐπαγομένην τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐν άρθρῳ 57 παράγρ. 2 τοῦ ἰδίου νόμου ποινῆς, ὅτι ὁ μεταβιβάζων τὴν κυριότητα κατοικεῖ ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν 1641)1919 νόμον ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ πιστοποιητικὰ δέον νὰ προσαχθῶσιν ὑπὸ τοῦ μεταβιβάζοντος τὴν κυριότητα καὶ ἐπισυναρθεῶσιν εἰς τὸ συμβόλαιον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τούτου, συντασσόμενης ὑπ' αὐτὸ σχετικῆς πράξεως καθέσεως αὐτῶν.

Κατὰ τῶν μὴ προσαχόντων τῷ συμβολαιογράφῳ τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα ἐντὸς τῆς ὡς ἂνω τριμήνου προθεσμίας, ἐπιβάλλεται τὸ ἐν άρθρῳ 59 τοῦ νόμου 1641)1919 πρόστιμον κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ άρθρου 60 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

2. Συντασσόμενον τοιοῦτον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου συμβολαίου ἄνευ προσαρτήσεως αὐτῶ τῶν κατὰ τὸ άρθρον 51 τοῦ νόμου 1641)1919 πιστοποιητικῶν, εὐθύνεται ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ μεταβιβάζοντος τὴν κυριότητα καὶ ὁ τελευταῖος κάτοχος τοῦ ἀκινήτου διὰ τὴν πληρωμὴν ὅλων τοῦ βαρύνοντος τὸν μεταβιβάσαντα αὐτὸ φόρου καὶ τελῶν τοῦ νόμου 1641)1919 ἐπὶ τῆς κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προίκα ἐξ ἧς περιήλθεν εἰς τὸν συμβαλλόμενον τὸ μεταβιβάζόμενον ἀκίνητον.

3. Ὁ συμβολαιογράφος ὀφείλει νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τοὺς συμβαλλομένους τὰς υποχρεώσεις των καὶ τὰς ἐκ τοῦ νόμου ποιῶν καὶ νὰ ποιήσῃ περὶ τούτων μνηεῖν ἐν τῷ Συμβολαίῳ, εὐτιμὸς ἀντίγραφον δέον ν' ἀποστείλῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον κατὰ τὸν νόμον 1641)1919 Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἅμα τῇ συντάξει του καὶ νὰ εἰσποιήσῃ τὸν αὐτὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον ὅτι δὲν προσαρτῶσι τ' ἀνωτέρω πιστοποιητικὰ ἐντὸς τῆς τριμήνου προθεσμίας.

Εἰς τοὺς συμβολαιογράφους ἐπὶ τῇ ἀθεσίᾳ τῶν τοιούτων υποχρεώσεων των ἐπιβάλλεται τὸ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ άρθρου 57 τοῦ νόμου 1641)1919 πρόστιμον.

4. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπίσης τῶν ἐν άρθρῳ 51 τοῦ νόμου 1641)1919 ὀριζομένων δύναται νὰ συνταχθῇ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος ἢ συστάσεως πραγματικοῦ δικαιώματος ἐπὶ ἀκινήτου ἢ κινητοῦ, περιελθόντος κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεάν ἢ προίκα ὡς καὶ ἡ σύνταξις συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου δι' οὗ ἐξοφλεῖται ἡ ἐκχωρεῖται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπαίτησις περιελθοῦσα ἐκ κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προίκα καὶ ἄνευ προσαγωγῆς τῷ συμβολαιογράφῳ τῶν κατὰ τὸ άρθρον τούτου πιστοποιητικῶν, ἐν ὅσον τὰ ἀρχεῖα τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν πιστοποιητικῶν τούτων ἀρχῶν κήτευστάφρασαν.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐὰν μὲν ὁ φορολογούμενος κεντρεῖται στοιχεῖα ἐμφαίνοντα τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου, ἐξ ὧν ἐλλείψει ἄλλων βεβαιωτικῶν ἔγγραφων περὶ τῆς ἐγχειρίσεως δηλώσεως κλπ. πιθανολογεῖται ἡ φορολογία τῶν δι' α' ἢ σύμματος περιουσιακῶν ἀντικειμένων, δύναται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν στοιχείων τούτων εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἶκον. Ἐφορον νὰ ἐκδοθῇ ὑπὸ τούτου πιστοποιητικὸν βεβαιῶν τὴν κατατροπὴν τῶν ἀρχείων καὶ τὴν πιθανολογούμενην φορολογίαν τῶν περὶ ὧν ἡ σύμβασις περιουσιακῶν ἀντικειμένων, βάσει δὲ τοῦ πι-

στοποιητικοῦ τούτου δύναται νὰ χωρήσῃ ἡ σύνταξις τοῦ συμβολαίου.

Εἰς τὴν ὁμῶς περίπτωσιν ὁ φορολογούμενος διατείνεται ὅτι ἔχει ἐγχειρίσει δηλώσιν κλπ. καὶ ὅτι ἔχει καταβάλῃ τὸν φόρον διὰ τὰ περὶ ὧν ἡ σύμβασις περιουσιακὰ ἀντικείμενα, πλην ἐκ λόγων ἀπολύτως δεδικαιολογημένων (καταστροφῆς τῆς οἰκίας του κλπ.) δὲν κέντηται βεβαιωτικὸν τι ἔγγραφον τῆς ἐγχειρίσεως τῆς δηλώσεως κλπ. καὶ τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου, ὁ ἀρμοδῖος Οἰκονομικὸς Ἐφορος δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσιν τοῦ φορολογουμένου συνοδευμένη α') ὑπὸ βεβαιώσεως τῆς τοπικῆς ἀρχῆς περὶ τῶν περιστατικῶν ἐξ ὧν πιθανολογεῖται ἡ ἀπώλεια τῶν εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου τούτου βεβαιωτικῶν ἔγγραφων περὶ ἐγχειρίσεως δηλώσεως κλπ. καὶ καταβολῆς τοῦ φόρου, β') ὑπὸ βεβαιώσεως τοῦ ἀρμοδίου ταμίου ὅτι τὸ ἀρχεῖον τοῦ ἔχει καταστροφῇ, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ὅτι ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ ταμείου δὲν προκύπτει ὀφειλὴ τοῦ φορολογουμένου ἐκ φόρου κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προίκα, γ') ὑπὸ τοιαύτης αἰτίας περιελθόντα αὐτῷ περιουσιακὰ ἀντικείμενα, περὶ ὧν ἡ σύμβασις καὶ γ') ὑπὸ ὑπευθύνου δηλώσεως αὐτοῦ τούτου τοῦ φορολογουμένου ὅτι ἔχει ἐγχειρισθῇ δηλώσεις διὰ τὰ περὶ ὧν ἡ σύμβασις περιουσιακὰ στοιχεῖα καὶ ἔχει καταβληθῇ ὁ φόρος, νὰ ἐκδόσῃ πιστοποιητικὸν ἐμφαίνον τὰ περιστατικὰ ταῦτα, ἐν ὅσον καὶ τὸ ἀρχεῖον τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἔχει καταστροφῇ καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος πείθεται περὶ τῆς πραγματικῆς ἀδυναμίας προσαγωγῆς ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου τῶν κατὰ τὰ ὡς ἂνω βεβαιωτικῶν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου στοιχείων, βάσει δὲ τοῦ τοιούτου πιστοποιητικοῦ δύναται νὰ χωρήσῃ ἡ σύνταξις τοῦ σχετικοῦ συμβολαίου.

5. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 4 πιστοποιητικὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐκδίδονται μὲ ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημόσιου, δικαιουμένου τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου νὰ προδῇ εἰς πᾶσαν ἀναγκαίαν ἔρευναν καὶ ἐξακριβώσιν διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς φορολογικῆς ἀξιώσεως τοῦ Δημοσίου ἐὰν δὲν ἐπράγματοποιήθῃ αὕτη.

6. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος άρθρου ὑπεύθυνος δηλώσις τοῦ φορολογουμένου ἤθελεν ἀποδειχθῇ ψευδὴς ὑπόκειται οὗτος ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὸν Ποινικὸν Νόμον εὐθύνης του καὶ εἰς τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ άρθρου 56 τοῦ 1641)1919 Νόμου πρόστιμον.

7. Οἱ συμβολαιογράφοι ὀφείλουν νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἶκον. Ἐφορον ἀντίγραφον τοῦ συνταχθέντος κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 4 συμβολαίου ἅμα τῇ συντάξει αὐτοῦ.

8. Τὰ εἰς τὰς παραγράφους 4, 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος άρθρου ὀριζόμενα ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν άρθρων 46, 47 παράγραφοι 1 καὶ 2, 48 καὶ 49 παραγράφοι 2 καὶ 3 τοῦ νόμου 1641)1919, ὅποτε ἀντὶ τῶν εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ὀριζομένων πιστοποιητικῶν δύναται νὰ προσαχθῶσι, συντρεχουσῶν τῶν ἐν τῇ ὡς ἂνω παραγράφῳ 4 τοῦ παρόντος άρθρου προϋποθέσεων. τὰ κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην πιστοποιητικὰ.

Ἄρθρον 7.

Ὁ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ άρθρου 13 τοῦ νόμου 1641)1919, ὡς τὸ άρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ νόμου 350)1943, συντελεστῆς ὑπερτιμῆσεως, ἀντὶ τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτοῦ κατὰ μῆνα καὶ τῆς ἰσχύος του διὰ τὸ μῆνον, ὅπως ἀφορᾷ, δύναται νὰ ὀρίζεται κατὰ μῆνα καὶ νὰ ἰσχύῃ διὰ τὸν μῆνα ὃν ἀφορᾷ.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει διὰ τοὺς συντελεστὰς ὑπερτιμῆσεως ἀπὸ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1944 καὶ ἐνεσθῶν, οἵτινες κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ἐν τῇ αὐτῇ παραγρ. 3 τοῦ άρθρου 13 τοῦ νόμου 1641)1919 ὀριζομένων δύναται νὰ καθορίζωνται καὶ πέραν τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενων πρὸς τοῦτο προθεσμιῶν.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι τὰ ὀριζόμενα ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἂνω παραγράφῳ 3 τοῦ άρθρου 13 τοῦ νόμου 1641)1919 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παράγραφον 4 τοῦ άρθρου 9 τοῦ νόμου 350)1943.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ άρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 670)1941

Νομοθετικού Διατάγματος (περί συμπληρώσεως των περί διενεχθείσας διατετιμημένων προικίων άκινήτων διατάξεων του νόμου 3237 του 1924 κλπ.) είναι ότι αι κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4 του νόμου 3237) 1924, ως συμπληρώθη διά του ως άνω Νομοθετικού Διατάγματος, επιστροφαι διατετιμημένων προικίων άκινήτων εις την άσκήσασαν τὸ έκλεκτικὸν δικαίωμα γυναίκα, ἢ τοὺς κατιόντας αὐτῆς, ἐάν ὑπὸναιενται εἰς φόρον κληρονομίας ἢ δωρεᾶς μόνον διὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ προικολήπτου άνδρὸς ἢ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ μεταβίβασιν καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἐπιστροφαι αὐται γίνονται λόγῳ λύσεως τοῦ γάμου θανάτῳ τοῦ άνδρός· αἱ τοιαῦται ὅμως ἐπιστροφαι ἐάν γίνωνται λόγῳ λύσεως τοῦ γάμου θανάτῳ τῆς γυναίκος, ἢ εἰς περίπτωσιν λύσεως τοῦ γάμου διαζυγίῳ ἢ θανάτῳ τοῦ άνδρός, ἐάν γίνωνται εἰς κληρονόμους τῆς γυναίκος, ὑπόκεινται εἰς φόρον τῆς κληρονομίας αὐτῆς, λογιζομένων τῶν εἰς ἐξόφλησιν τῆς προικίας ἐνοχλῆς ἐπιστρεφόμενων προικίων διατετιμημένων, ὡς περιουσιακῶν στοιχείων εἰσελθόντων εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς γυναίκος μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς.

Ὡς χρόνος εἰσόδου τῶν εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς γυναίκος λογιζεται ὁ χρόνος κατ' ὃν ἡσκήθη τὸ έκλεκτικὸν δικαίωμα, εἴτε κατ' εφαρμογήν τῶν άρθρων 1 καὶ 4 τοῦ νόμου 3237) 1924, εἴτε κατ' εφαρμογήν τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 4 τοῦ ἰδίου νόμου, ὡς αὕτη προστέθη διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 670) 1941 Νομοθετικού Διατάγματος. Προκειμένου δὲ περί ἐπιστροφῶν προικίων διατετιμημένων διὰ διατάξεως τελευταίας βουλήσεως, ὡς χρόνος εἰσόδου τῶν εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς γυναίκος λογιζεται ὁ χρόνος τοῦ θανάτου τοῦ διὰ διατάξεως τελευταίας βουλήσεως ἐξοφλοῦντος τὴν προικίαν ἐνοχὴν διὰ δόσεως ἀντὶ καταβολῆς.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ φόρος διὰ τὰ ἐπιστρεφόμενα διατετιμημένα προικία ὑπολόγίζεται ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰσόδου τῶν εἰς τὴν κληρονομίαν ἀξίας αὐτῶν, με τοὺς φορολογικοὺς συντελεστάς τοὺς ἰσχύοντας, κατὰ τὸν χρόνον τούτον, ἡμερομηνίας σχετικῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1641) 1919, δηλώσεως τῶν υποχρέων, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τοῦ έκλεκτικοῦ δικαιώματος, ἢ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ διὰ διατάξεως τελευταίας βουλήσεως ἐξοφλοῦντος τὴν προικίαν ἐνοχὴν διὰ δόσεως ἀντὶ καταβολῆς.

Διὰ τὰς πρὸ τοῦ παρόντος νόμου γενομένας ἐπιστροφὰς διατετιμημένων προικίων, δι' ἃς δὲν ἐνεχειρίσθη δήλωσις δύναται νὰ ἐγχειρισθῇ τοιαύτη ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀπαλλασσομένων τῶν δηλώσεων τούτων τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ άρθρου 54 τοῦ νόμου 1641) 1919 προσθετοῦ φόρου διὰ τὸ ἐκπρόθεσμον τῆς δηλώσεως.

2. Ἀποφάσεις φορολογικῶν δικαστηρίων ἐκδοθεῖσαι μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 670) 1941 Νομοθ. Διατάγματος καὶ κρίνασαι ἀντιθέτως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα, ἀναθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος αὐτὰς δικαστηρίου ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Τὰ εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐπιστροφῶν διατετιμημένων προικίων κινήτων, περὶ ὧν ὁ ὑπ' ἀριθ. 304) 1943 νόμος.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐπιστροφῶν διατετιμημένων προικίων λόγῳ θανάτου τῆς γυναίκος ἐπισυμβάντος, εἴτε πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1641) 1919, εἴτε μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἐφ' ὅσον αἱ ἐπιστροφαι αὐται διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 670) 1941 Νομοθ. Διατάγματος διὰ τὰ ἀκίνητα καὶ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 304) 1943 νόμου διὰ τὰ κινητά.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ἐν άρθρῳ 18 τοῦ νόμου 350) 1943 ὁριζομένη προθεσμία διὰ τὴν ἐγχειρίσιν τῶν ἐν τῷ άρθρῳ τούτῳ δηλώσεων ἄνευ καταβολῆς προσθετοῦ φόρων καὶ τελῶν διὰ τὸ ἐκπρόθεσμον, διὰ τὰς παραλείψεις, παρερμηνείας καὶ ἀνακρίσεις τῶν δηλώσεων ἢ τῶν συμβολαίων, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐγχειρίσιν τῶν κατὰ τὸ άρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου τροποποιητικῶν δηλώσεων, παρατείνεται μέχρι τέλους Μαρτίου 1944. Ἡ προ-

θεσμία αὕτη δύναται νὰ παρατείνεται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πέραν τῆς 31 Μαρτίου 1944 οὐχὶ ὅμως πέραν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1944.

2. Αἱ ἐν τέλει τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 15 τοῦ νόμου 350) 1943 λέξεις «δὲν ὑπερβαίνει τὰς 200.000 δραχμῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «δὲν ὑπερβαίνει τὰ 2.000.000 δραχμῶν».

3. Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 697) 1941 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 8. Προκειμένου περί περιουσιακῶν στοιχείων μεταβιβασθέντων κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεάν ἢ προίκα, δι' ἃ ἡ πρὸς δήλωσιν προθεσμία ἤρξατο τρέχουσα ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1940, δύναται ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλης ἀποχρόντως δεδικαιολογημένης αἰτίας νὰ παρατείνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ προθεσμία πρὸς δήλωσιν διὰ χρονικὸν διάστημα μετ' οὗ τοῦ άρθρου 19 τοῦ νόμου 1641) 1919 ὁριζομένου, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὑποχρέου ὑπεβάλλομένη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἑστώ καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς νομίμου πρὸς δήλωσιν προθεσμίας, ἀλλὰ πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κοινοποιήσεως πράξεως ἐπιβολῆς φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικίος».

4. Ἡ ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ άρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2205) 43 Νομοθ. Διατάγματος, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παράγραφον 3 τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 731) 1943, ὁριζομένη προθεσμία δύναται νὰ παρατείνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, πάντως ὅμως οὐχὶ πέραν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1944.

Ἄρθρον 10.

1. Ὅπου κατ' ἐφαρμογήν τῆς ἐν άρθρῳ 9 τοῦ νόμου 350) 43 ἐκκαθαρίσεως καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου τοιαύτης ἤθελε προκύψῃ ἐπιστρεπτέον ποσὸν φόρου καὶ τελῶν, δύναται νὰ συμπληρωθῇ τὸ εἰς ὕψις δραχμῶν προκύπτον ὡς ἐπὶ πλέον καταβληθὲν ποσὸν εἰς συμπληρωματικὴν ὀφειλὴν τοῦ αὐτοῦ φορολογουμένου ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐκ τοῦ συμπληρωματικῶς ὀφειλομένου φόρου ἢ τελῶν εἰς ὕψις δραχμῶν ἐκπίπτει τὸ εἰς τοιαύτας δραχμῶν προκύπτον ὡς ἐπὶ πλέον καταβληθὲν ποσὸν φόρου ἢ τελῶν.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πάσης ἐκκαθαρίσεως φόρου καὶ τελῶν κληρονομικῶν, δωρεῶν καὶ προικίων, ἐνεργουμένης βάσει συμπληρωματικῶν δηλώσεων, αὐθοιήτων ἢ μετ' ἐλεγγον τῶν δηλώσεων ἢ τῶν συμβολαίων, ἢ βάσει ἄλλων διατάξεων τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομικῶν, δωρεῶν καὶ προικίων, ἐφ' ὅσον ὁ συμπληρωματικὸς τοῦ προκύπτοντος ὡς ἐπὶ πλέον καταβληθέντος φόρου καὶ τελῶν ἤθελε ἔκπηθῇ πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν, ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου κατὰ τὴν ὑπόδολήν τῆς συμπληρωματικῆς δηλώσεως—ἐάν περὶ τοιαύτης πρόκειται—ἢ ἐντὸς τῶν ἐν άρθροις 30 καὶ 32 τοῦ 1641) 1919 νόμου πόσθεσιμῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν περὶ ὧν τὰ ἄρθρα ταῦτα εἰδοποιήσεων. ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει μετὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου καὶ τελῶν καὶ ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ ταύτης, ἐπὶ τῇ υποβολῇ, συναρνούσης πραιτίσεως καὶ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον γ' τῆς παραγράφου 8 τοῦ άρθρου 9 τοῦ νόμου 350) 1943 στοιχείων.

3. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας δύο παραγράφους περιπτώσεων δὲν εἶναι ἐφαρμογὴν τὴ τελευταίαν ἐδᾶσιον τοῦ άρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου. αἱ δὲ διατάξεις τῶν παραγράφων τούτων ἰσχύουσιν ἐφ' ἧς ἰσχύει καὶ ὁ νόμος 350) 1943.

Ἄρθρον 11.

1. Αἰρεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1527) 1942 Νομοθ. Διατάγματος ἀρμοδιότης τῆς ἐν τῷ άρθρῳ 3 αὐτοῦ Ἐπιστροφῆς διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἰδίου άρθρου 3 μὴ εἰρηγμένων εἰς τὸ Νημεσιστήριον Ἀθηνῶν πάσης φύσεως κινήτων ἀξιών, ἐφ' ὧν δὲν ἀπεφάνθη εἰσέτι αὕτη καταργουμένων καὶ τῶν συναφῶν

ὡς πρὸς τὰς κινητὰς ταύτας ἀξίας διατάξεων τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1527)1942.

2. Ὁ καθορισμὸς τῆς φορολογητέας ἀξίας τῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος κινητῶν ἀξιῶν γίνεται κατὰ τὴν δικαιοσύνην τοῦ φορολογικοῦ νόμου, αἱ δὲ ἐκκρεμοῦσαι παρὰ τὴν ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴν αἰτήσεις Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἢ φορολογουμένων διαβιβάζονται εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν Ἐφορον. ὑποχρεούμενον νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι δὲν ἐξεδόθη ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῶν ἀφαιρέσεων τῆς κατὰ τὰ ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς.

Οἱ φορολογούμενοι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δικαιούνται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὡς ἄνω εἰδοποιήσεως νὰ ἐγχειρίσωσιν ἀρχικὴν ἢ συμπληρωματικὴν δήλωσιν μετὰ τὴν κατὰ τὰς ἀπὸψεις τῶν ἀξιών, ἐπιφυλασσόμενον πάντως τῷ Οἰκονομικῷ Ἐφόρῳ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου.

Τοιαῦται δηλώσεις ἐγχειρίζονται ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον προθεσμίας δὲν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετον φόρον ἐκπροθέσμου ἢ ἀνακριθείας διὰ τὰς περὶ ὧν πρόκειται κινητὰς ἀξίας.

3. Ἡ διατάξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 1527)1942 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ μετὰ τὴν διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρσιν τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν διατάξιν δὲ ταύτην δικαίωμα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου νοεῖται ἰσχυρόν μέχρι τοῦ ὁριστικοῦ κατὰ τὴν φορολογικὴν διαδικασίαν προσδιορισμοῦ τῆς φορολογητέας ἀξίας τῶν περὶ ὧν πρόκειται πάσης φύσεως μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν κινητῶν ἀξιών.

4. Ὁ ἐν παραγράφῳ 7 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 1527)1942 περιορισμὸς τῶν συνεδριάσεων τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἰδίου ἄρθρου Ἐπιτροπῆς ἰσχύει μόνον διὰ τὴν περὶ ἧς τὸ Νομοθετικὸν τοῦτο Διατάγμα ἐργασίαν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὅπου δὲ διὰ διατάξεων ἄλλων νόμων ἔχει ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐργασία διάφορος τῆς ἐν τῷ Νομοθ. Διατάγματι 1527)1942 ὁριζομένης, δὲν ἰσχύει διὰ τὴν πρόσθετον ταύτην ἀρμοδιότητά τῆς ὁ ἐν παραγράφῳ 7 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 1527)1942 περιορισμὸς συνεδριάσεων.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παράγραφου ἀνατρέχει ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1943.

Ἄρθρον 12.

Ὅπου εἰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν δωρεῶν καὶ προικῶν ὀρίζεται κοινοποιήσις φορολογικῶν δικογράφων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἡ τοιαύτη κοινοποιήσις ὅταν πρόκειται περὶ φορολογουμένων ἀγνώστου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως διαμονῆς, γίνεται διὰ παντὸς δημοσίου ὄργανου εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τῆς κατοικίας ἢ τελευταίας γνωστῆς διαμονῆς τῶν.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δημοσίου φόρου ἢ τελῶν ἐπιβολὴν προσθέτων ποσοστῶν ὑπὲρ εἰδικῶν ταμείων ἢ σκοπῶν, συμβεβαιωμένων καὶ συνεισπραττομένων μετὰ τοῦ φόρου καὶ τελῶν εἶναι ὅτι μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 350)1943 τὰ πρόσθετα ταῦτα ποσοστὰ ἐπὶ τοῦ φόρου καὶ τελῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 350)1943 προκύπτοντος ποσοῦ φόρου καὶ τελῶν εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς, βεβαιοῦνται εἰς τοιαύτας δραχμὰς καὶ εἰσπράττονται χρησιμοποιούμενον καὶ διὰ τὴν εἰσπράξιν αὐτῶν τοῦ αὐτοῦ συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως τοῦ χρόνου τῆς πληρωμῆς τοῦ ἰσχύοντος καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου καὶ τελῶν κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ 1641 τοῦ 1919 νόμου ὁριζόμενα.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν προσθέτων ποσοστῶν ὑπὲρ εἰδικῶν ταμείων ἢ σκοπῶν ἐφαρμόζονται καὶ πᾶσαι αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἐκ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐκπτώσιν ἢ ἐπιτροπὴν ἢ συμπληρωμα-

τικὴν βεβαίωσιν κλπ. διατάξεις τοῦ νόμου 350)1943 αἱ ἰσχύουσαι διὰ τὸν φόρον καὶ τὰ τέλη.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσιν ἀφ' ἧς ἰσχύος καὶ ὁ νόμος 350)1943.

Ἄρθρον 14.

Ὅπου δι' ὑποθέσεις ἐμπιπτούσας εἰς τὸν νόμον 350)1943 ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἡ πληρωμὴ φόρου καὶ τελῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν εἰς δόσεις ἐπὶ παροχῇ προσωπικῆς ἢ ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας, τὰ σχετικὰ μὲ τὴν παροχὴν τῆς ἀσφαλείας ἔγγραφα συντάσσονται διὰ τὸ εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς ποσὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου, ὃ δ' ὀφειλέτης εὐθύνεται, κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις, διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν ἐκαστοτε χρόνον πληρωμῆς.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν συμβολαιογραφικῶν δικαιωμάτων κλπ., ὅπου παρέχεται ἐμπράγματος ἀσφάλεια, ταῦτα ὑπολογίζονται βάσει τοῦ εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς ποσοῦ τοῦ εἰς δόσεις καταβλητέου φόρου καὶ τελῶν ἐπὶ τὸν συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς συντάξεως τῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως.

Ἄρθρον 15.

Τὰ εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ὁριζόμενα ποσὰ προστίμων, παραβδίων, ἐξόδων κηδείας ἄνευ ἀποδείξεως, ὡς καὶ τὰ ποσὰ κάτω τῶν ὁποίων δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκήσις ἐφέσεως, ἔτι δὲ καὶ τὰ ποσὰ φόρου καὶ τελῶν μέχρι τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ ἐπὶ προσωπικῇ ἐγγυήσει, ὅτανται ν' ἀποφασίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 16.

Ὅπου ἐπὶ ἐνδίκων φορολογικῶν μέσων ἐνοῦνται ἐν τῷ αὐτῷ δικογράφῳ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου πλείονες φορολογούμενοι μὴ ἀλληλεγγῶς ὑπόχρεοι εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου καὶ τελῶν, ὑποχρεοῦται ἕκαστος τῶν φορολογουμένων τούτων εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ κατὰ νόμον παραβδίου διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου, ἔτι καὶ ἂν τὸ ἐνδικὸν μέσον ἀσκήσεται κατὰ τῆς αὐτῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως, ἀφορώσης τυχὸν πλείονας ὑποχρέους.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν φορολογικῶν νόμων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀσκήσιν ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεων πρωτοβάθμιων φορολογικῶν δικαστηρίων ἢ ἐπιτροπῶν, εἶναι ὅτι τοιαῦται ἀποφάσεις ἔχον ὡς πρὸς τινὰ μὲν περιοριστικὰ στοιχεῖα ἢ μέρη τῆς ἐπιδίκου φορολογικῆς διαφορᾶς περιέχουσιν ὁριστικὰς διατάξεις, ὡς πρὸς ἄλλα δ' ἐπιφυλάσσονται τῆς ὁριστικῆς κρίσεως, ὑπόκεινται ὡς πρὸς τὰς ὁριστικὰς αὐτῶν διατάξεις εἰς αὐτοτελῆ ἐφεσιν, ἐφ' ἧς ἀποφαίνεται τὸ δευτεροβάθμιον φορολογικὸν δικαστήριον. Χρόνον κατ' οὐσίαν ἐπὶ τῶν ὁριστικῶν μερῶν τῆς πρωτοδίκου φορολογικῆς ἀποφάσεως, ἔαν πληρῶνται αἱ λοιπαὶ νόμιμοι προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐπὶ τῆς οὐσίας συζήτησιν.

2. Ἀποφάσεις τῶν δευτεροβάθμιων φορολογικῶν δικαστηρίων κρίνασαι ἄλλως καὶ κηρύξασαι ἀπαράδεκτον τὴν συζήτησιν ἐφέσεως μέχρις ἐκδόσεως τριτοκτικῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβάθμιου φορολογικοῦ δικαστηρίου ἢ ἐπιτροπῆς, ἐπὶ πάντων τῶν περιοριστικῶν στοιχείων ἢ μερῶν τῆς ἐπιδίκου φορολογικῆς διαφορᾶς, ἀπαγορεύονται. Ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δευτεροβάθμιου φορολογικοῦ δικαστηρίου, κρίνοντος διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως κατ' οὐσίαν τὴν ἐφεσιν ὡς πρὸς τὰς ὁριστικὰς διατάξεις τῆς ἐφεσίδηθείσης ἀποφάσεως καὶ ἀποφανομένου ἐπὶ ταύτης ἐφ' ὅσον πληροῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ νόμιμοι προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐπὶ τῆς οὐσίας συζήτησιν τῆς ἐφέσεως.

3. Κατ' ἀποφάσεων πρωτοβάθμιων φορολογικῶν δικαστηρίων ἢ ἐπιτροπῶν κοινοποιηθέντων εἰς τοὺς φορολογουμένους πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ περιοχουσῶν ὡς πρὸς τινὰ μὲν περιοριστικὰ στοιχεῖα ἢ μέρη τῆς ἐπιδίκου φορολογικῆς διαφορᾶς ὁριστικὰς διατάξεις ὡς πρὸς ἄλλα δ' ἐπιφυλά-

χθείσης τῆς ὀριστικῆς κρίσεως καθ' ὃν ἀποφάσεων ὡς πρὸς τὰ ὀριστικῶς κριθέντα δὲν ἡσυχίῃ ἔφεσις, ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκησις ἐφέσεως κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ὀρισμῶν τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

4. Ὅπου ἀποφάσεις πρωτοβάθμιων φορολογικῶν δικαστηρίων ἢ Ἐπιτροπῶν περιέχουσιν ὡς πρὸς τινὰ μὲν περιουσιακὰ στοιχεῖα ἢ μέρη τῆς ἐπιδίκου φορολογικῆς διαφορᾶς ὀριστικὰς διατάξεις, ὡς πρὸς δὲ τὰ λοιπὰ ἐπεφυλάχθη ἡ ὀριστικὴ κρίσις, ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἢ τελῶν ἐπὶ τῶν ὀριστικῶς κριθέντων εἶναι τοιοῦτον ὥστε βάσει τῶν κειμένων διατάξεων δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκησις ἐφέσεως, δύναται ν' ἀσκηθῇ τοιαύτη μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τοῦ πρωτοβάθμιου φορολογικοῦ δικαστηρίου ἢ Ἐπιτροπῆς, τὴν κρίνασαν ὀριστικῶς ἐπὶ τῶν μερῶν τῆς ἐπιδίκου φορολογικῆς διαφορᾶς ἐφ' ὃν ἐπεφυλάχθη ν' ἀποφανθῇ. Ἡ ἐφεσις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δύναται ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως ἐφέσεως κατὰ τῆς τελευταίας ἀποφάσεως ν' ἀσκηθῇ κατ' ἐμπροτέρων τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωτοβάθμιου φορολογικοῦ δικαστηρίου ἢ Ἐπιτροπῆς δι' ὃν ἐν κατὰ τμήσει ἐκρίθη ὀριστικῶς ἡ φορολογικὴ διαφορὰ, ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τοῦ ἀμφισβητουμένου φόρου καὶ τελῶν ἐπὶ τῶν διὰ πλείονων τῆς μιᾶς ἀποφάσεων ὀριστικῶς κριθέντων μερῶν τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς ὑπόκειται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἰς ἐφεσιν.

Ἄρθρον 18.

Αἱ παρὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς καταβαλλόμεναι ἀποδοχαὶ ἐν γένει εἰς τοὺς παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ταύταις ἐργαζομένους καὶ ἀπ' εὐθείας παρὰ τούτων μισθοδοτούμενους τεχνικοὺς ὑπαλλήλους, ἐργάτας καὶ ἐν γένει ὑπηρέτας, ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τῶν τελῶν χαρτοσήμου ὡς καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων κρατήσεων.

Ἄρθρον 19.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύναται νὰ ὀρίζεται, ὅτι τὰ πάσης φύσεως συμβόλαια, κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ὁποίων συμπεράττουσι θρησκευτικά, ἐθνωφελῆ, κοινωνικὰ, ἐκπαιδευτικὰ ἢ εὐχρηστικά ἱδρύματα, νομίμως εἰσπραττόμενα ὡς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἢ τὰ πάσης φύσεως ἐγγράφα τὰ καταρτιζόμενα ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω νομικῶν προσώπων, ἢ αἱ ὑπὸ τούτων ἐκδιδόμεναι ἢ πρὸς αὐτὰ παρεχόμεναι πάσης φύσεως ἀποδείξεις πληρωμῆς, τιμολόγια κλπ. ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλαγὴ δύναται νὰ ἢ εἴτε γενικὴ δι' ἅπαντα τὰ ὡς ἄνω νομικὰ πρόσωπα εἴτε εἰδικὴ δι' ὀρισμένα μόνον ἐκ τούτων ὡς ἐπίσης δύναται ν' ἀφορᾷ εἴτε πάντα τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ μνημονεύμενα συμβόλαια, ἐγγράφα, ἀποδείξεις κλπ. εἴτε ὀρισμένα μόνον ἐκ τούτων.

Ἄρθρον 20.

Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. Δ.12974 τῆς 15/11/43, Α.28377 τῆς 7/12/43, Π. 24958 τῆς 11/1/44 καὶ Π.20675 τῆς 11/1/44 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ὃν παρεσχέθη ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τελῶν κομίστρων καὶ τελῶν ὑπὲρ ταμείων τρίτων διὰ μεταφοράς εἰδῶν ἐν γένει, προσριζομένων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν πολεμοπλήκτων.

Ἄρθρον 21.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενων μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται ν' ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου καὶ παρακρατήματος ἐπὶ τῶν βρωσίμων ἐλαίων, τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιοποιησίων ἐλαίων ὡς καὶ τῶν φέρον γεωργικῆς παραγωγῆς αἱ κάτοικοι κοινοτήτων, αἵτινες ὑπέστησαν καταστροφὰς συνεπείᾳ ἐκτάκτων γεγονότων.

2. Κυροῦνται αἱ μέχρι τοῦδε δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου παρασχεθεῖσαι ἀπαλλαγαὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναφερομένων φόρων καὶ παρακρατημάτων.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχαται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς τῶν διατάξεων, δι' ἃς ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἀπριλίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ μέλη

**Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ,
Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ ἰδρύσεως ἐνορίας ἐν τῇ Κοινότητι Καλῶν Νερῶν Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)40 Α. Νόμου «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἀρθρον 4 παρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 979)42 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 137)7.3.44 πρότασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ἀποφασίζομεν:

Ἐθρύεται ἰδίᾳ ἐνορία ἐν τῇ Κοινότητι Καλῶν Νερῶν ὑπὸ ἐνοριακὸν ναὸν τὸ παρεκκλήσιον τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῆς Κοινότητος Βυζίτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1944.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἑθν. Παιδείας Ὑπουργός
Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ

(3)

Περὶ καθορισμοῦ μηνιαίου χορηγήματος Ἐξωτ. Γραφείων Γεν. Δ)σεως Σιδ)μων καὶ Αὐτοκ. Ὑπουργείον Συγκοινωνίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Δ)τος τοῦ ἔτους 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν ἄλλων διατάξεων», ὡς τοῦτο ἐτραποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ὡς καὶ τὸ ἀρθρον 91 τοῦ Π. Δ)τος τῆς 19/1/1928 «περὶ κώδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ διατάξεων τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων κλπ.» καθορίζομεν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1944 μέχρι τέλους τρεχούσης οἰκονομικῆς χρήσεως 1943)44 τὸ μηνιαῖον χορηγίον τῶν ἐξωτερικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας δι' ἔξοδα ἐνοικίου, γραφικῆς βλῆς, θερμάνσεως, φωτισμοῦ, ὑδρεύσεως, καθαριότητος καὶ κλητήρος, ὡς κατωθί:

1) Ἐπιθεώρησις Σιδηροδρόμων Μακεδονίας καὶ Θράκης δραχ. 375.000.

2) Γραφεῖον Ἐλέγχου Ἡλεκτρομηχανολογικῶν Ἐγκαταστάσεων καὶ Αὐτοκινήτων Πατρῶν, δραχ. 315.000

3) Γραφεῖον Ἐλέγχου Ἡλεκτρομηχανολογικῶν Ἐγκαταστάσεων καὶ Αὐτοκινήτων Βόλου δραχ. 315.000.

4) Γραφείον Ελέγχου Ηλεκτρομηχανολογικῶν Ἐγκαταστάσεων καὶ Αὐτοκινήτων Ἰωαννίνων δραχ. 360.000.

5) Γραφείον Ελέγχου Ηλεκτρομηχανολογικῶν Ἐγκαταστάσεων καὶ Αὐτοκινήτων Χανίων δραχ. 270.000.

6) Ἐργαστασίον Ὑπουργίου Συγκοινωνίας δραχ. 75.000.
Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 17 Μαΐου 1944.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Ι. Δ. ΠΑΛΛΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας

Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ

(4)

Περὶ ἐγκρίσεως σχεδιασμάτων κτηματογραφήσεως ἀκινήτου περιουσίας Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου (1920) 1939, ἀπερὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τῆς ὑπὸ τοῦ Ἐσχατῆς Ζάπτα καταλειφθείσης εἰς τὸ ἔθνος περιουσίας, τὴν ὑπ' ἀριθμ. 406) 1944 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν τὰ προσηρτημένα τῷ παρόντι ἐπτὰ (7) σχεδιαγράμματα, ἐμφαίνοντα τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων, ἅτινα κατηρτίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς ἐν προοίμῳ ἀναφερομένης διατάξεως.

Εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 24 Μαΐου 1944.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Ι. Δ. ΠΑΛΛΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας

Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ

(5)

Περὶ ἀναθέσεως ἐπιβλέψεως ἐλαιομίας τμημάτων δάσους Βαυδάρας εἰς Λιγυεῖον Λαγκαδᾶ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 194) 41 Νόμου ἀπερὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀρμοδιοτήτων τῶν Ὑπουργῶν, τὴν ὑπ' ἀριθ. 278 ἐ.ε. ἀναφορὰν τῆς Ἡ Δασικῆς Ἐπιθεωρή-

σεως Θεσσαλονίκης πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Μακεδονίας Διευθύνειν Δασῶν ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 11110) 1110) 44 διαταγὴν τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τῆς ὡς προείρηται Γεν. Διοικήσεως πρὸς τὸν Δασάρχην Λαγκαδᾶ, ἀναθέτομεν τὴν ἐπιβλέψιν τῆς ὑλοτομίας τῶν τμημάτων 37 γ' καὶ 37 δ' τοῦ Δημοσίου δάσους Βαυδάρας, τὴν ἐκδοσὶν τῶν πάσης φύσεως δασονομικῶν ἐγγράφων ὡς καὶ τὴν ἐνέργειαν διοικητικῶν πράξεων, προσωρινῶς καὶ μέχρι λήξεως τῆς ὑλοτομίας ταύτης εἰς τὸ Δασαρχεῖον Λαγκαδᾶ, λόγῳ τῶν δυσμενῶν συνθηκῶν αἰτίνες ἐδμηουργήθησαν συνεπείᾳ τῆς πολεμικῆς καταστάσεως διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιβλέψιν ὑπὸ τοῦ Δασαρχείου Ἀρναίας εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται τὸ προμνησθέν Δημόσιον δάσος. Τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἡ ἐκτέλεσις εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 17 Μαΐου 1944.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Ι. Δ. ΠΑΛΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ

(6)

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

Εἰς τὸν ὁργανισμὸν διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ δι' ὑποτροφίας νέων καταλειφθέντος κληροδοτήματος Ἰακώβου Κοντοβράκη, δημοσιευθέντα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 93 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τ.Α.) τῆς 30 Ἀπριλίου 1944 καὶ ἐν ἀρθρῳ 12 παρ. 1 ἡ λέξις «κανονιστικῶν» διορθοῦται λόγῳ ἐσφαλμένης δημοσιεύσεως εἰς τὸ ὅρθον «κανονικοῦ».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν)

(7)

Εἰς τὸν δημοσιευθέντα ὑπ' ἀριθ. 86 (τεύχος Α') τῆς 18) 4) 1944 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθ. 1381 Νόμον ἀπερὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἐργῶν ἐπιφέρονται αἱ ἀκόλουθοι διορθώσεις :

1) Εἰς τὴν σελίδα 400 καὶ εἰς τὸν πίνακα τῆς παραγράφου 4, οἱ ἀριθμοὶ 14, 15, 16 καὶ 17 διορθοῦνται εἰς τοὺς ὁρθοὺς κατὰ σειράν 15, 16, 17 καὶ 18.

2) Εἰς τὴν αὐτὴν σελίδα καὶ εἰς τὸν πίνακα τῆς παραγράφου 5, οἱ ἀριθμοὶ 18, 19, 20 διορθοῦνται εἰς τοὺς ὁρθοὺς 16, 17, 18.

3) Εἰς τὴν σελίδα 410 καὶ εἰς τὴν παράγραφον 8 τοῦ ἀρθροῦ 56 ἡ λέξις «κληρώσεως» διορθοῦται εἰς τὴν ὁρθὴν «πληρώσεως».

4) Εἰς τὴν σελίδα 417 καὶ εἰς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἀρθροῦ 67 ἡ φράσις «κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον» διορθοῦται εἰς τὸ ὅρθον «κατὰ τὴν παράγραφον 8».

5) Εἰς τὴν σελίδα 420 τὴν α' στήλην ἐν τῷ ὑποστοιχείῳ Δ ἐδαφίῳ ἡ λέξις «ἀναλογιστικῶς» διορθοῦται εἰς τὴν ὁρθὴν «ἀπολογιστικῶς».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας).